

ת"פ 28534/07/15 - מדינת ישראל נגד נטלי טובול

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 28534-07-15 מדינת ישראל נ' טובול
תיק חיצוני: 0400000622015

בפני	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	נטלי טובול

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד סיון שילה ועו"ד דניאלה שדה

ב"כ הנאשם עו"ד עמית בן ארויה

הנאשמת בעצמה

החלטה

על פי הודאתה הורשעה הנאשמת בעבירה של קבלת דבר במרמה.

בתאריך 23/7/12 הגישה הנאשמת למוסד לביטוח לאומי תביעה לתשלום דמי לידה.

במסגרת הליך זה הצהירה הנאשמת כי עבדה אצל המעסיק "מאפיית מלא מלא בע"מ" תקופה ממושכת היוצרת רצף ביטוחי וכחלק מן ההליך צרפה תלושי שכר הנחזים להראות כאילו עבדה עבור מעסיק זה בתקופה הרלבנטית.

זאת עשתה הנאשמת על אף שידעה כי מעולם לא עבדה במאפיה זו וכי התלושים המצורפים הם כוזבים.

בהסתמך על מצג שווא זה, קיבלה הנאשמת מהביטוח הלאומי, תשלום דמי לידה בסכום של 15,761 ₪.

התביעה הדגישה כי במעשיה פגעה הנאשמת בקופה הציבורית של משלם המיסים וכן בקופה הציבורית של הזכאים לקבל גימלה כחוק. יש להאבק בתופעה זו ולהעביר מסר ממשי לאלה המרמים את הקופה הציבורית.

לטעמה של התביעה מתחם העונש הראוי נע בין מאסר על תנאי וקנס עד מאסר בפועל בדרך של עבודות

עניינה של הנאשמת הוא חלק מפרשה שנחשפה והתביעה ביקשה לאבחן את עניינה מעניינם של אחרים שנדונו בפרשה זו, בציינה כי האחרים היו חיילים משוחררים שביקשו לקבל מענק עבור עבודה מועדפת, בעוד הנאשמת ביקשה קצבת דמי לידה. שאר הנאשמים עבדו במאפיה, בעוד הנאשמת לא עבדה כלל במאפיה. שאר הנאשמים לא זיפו תלושי שכר, אלא דווחו אודות עבודתם במאפיה, בעוד הנאשמת אף זיפה תלושי שכר.

עוד ציין ב"כ התביעה כי הנאשמים האחרים קיבלו מענק בגובה של 9.000 ₪ בעוד הסכום שקיבלה הנאשמת מן הביטוח הלאומי היה גבוה יותר.

התביעה ערה לכך שהנאשמת הגיעה להסדר עם הביטוח הלאומי להחזר כספים בסכום של 25,161 ₪ וכי היא נעדרת עבר פלילי וכן כי שירות המבחן המליץ על אי הרשעתה בדין ועל הטלת של"צ ואולם לטעמה של התביעה אין לקבל המלצה זו.

התביעה הפנתה אל האמור בתסקיר שירות המבחן ולפיו הנאשמת מטילה את האחריות על אחר, ואף אינה רואה פגיעה במעשיה, כיוון שאין מדובר בקורבן אנושי. עוד צויין כי הנאשמת מסרבת לקבל טיפול ומטשטשת חלקים בעייתיים בהתנהלותה.

התביעה הפנתה להלכת כתב באשר לסוגיית אי ההרשעה וכן הציגה אסופת פסיקה נוספת.

לטעמה, עניינה של הנאשמת אינו בא בגדרם של המקרים בהם ניתן שלא להרשיע את הנאשמת.

התביעה עתרה להטיל על הנאשמת עונש מאסר מותנה לצד קנס ושל"צ.

כעדת אופי מטעמה של הנאשמת העידה חברתה שני מלכה שסיפרה כי היא מכירה אותה מזה שנים רבות. לדבריה מדובר בבחורה אמינה, בעלת משמעת עצמית ומסייעת לאחרים.

ב"כ הנאשמת פתח טיעונו בכך שהיתה אי הבנה בתסקיר שירות המבחן בכך שנרשם בו כי הנאשמת אינה מסכימה לטיפול וכי הנאשמת יצרה קשר עם קצינת המבחן והעמידה אותה על טעות זו.

ב"כ הנאשמת סקר את נסיבות חייה של הנאשמת וציין כי חרף נסיבותיה הצליחה להתקבל ללימודים אקדמאיים ולסיימם. בחינה אחת של מועצת רואי החשבון עברה הנאשמת והיא עתידה לעבור בחינה נוספת ולהתמחות בראיית חשבון.

ב"כ הנאשמת הוסיף כי בהיות הנאשמת בת למשפחה חרדית הרי שעליה להיות המפרנסת העיקרית במשפחה ועל כן יש חשיבות רבה לשילובה במקצוע אותו רכשה.

ב"כ הנאשמת הסתייג מן האמור בתסקיר שירות המבחן באשר לנטילת אחריו חלקית על ידי הנאשמת וציין כי אכן הנאשמת הסתמכה במעשיה על אחר - ובמקרה זה גיסה.

עוד הוסיף ב"כ הנאשמת כי העבירה בוצעה בהיות הנאשמת צעירה בת 22, בשנת 2012 ושרויה במצוקה כלכלית. היא הגיעה להסדר עם הביטוח הלאומי והוצגו מסמכים באשר לכך.

בהתחשב במכלול הנסיבות ובנזק הקונקרטי העלול להגרם לנאשמת, עתר ב"כ הנאשמת לקבל את המלצות שירות המבחן ולא להרשיע את הנאשמת.

עוד הדגיש ב"כ הנאשמת כי הנה החשוד המרכזי בפרשה בעל השליטה במאפיה, שהוא גיסה של הנאשמת כלל לא הועמד לדין וכך גם נאשמים אחרים. הוא ציין כי לגבי נאשמים אחרים בפרשה זו קיבל מהמאשימה מידע חלקי וכך למשל קיבל מידע אודות אחד הנאשמים כי עניינו הסתיים במאסר מותנה ובקנס, והיה בכך כדי להשפיע על עמדתה של הנאשמת בתיק זה ובדיעבד הסתבר לו כי התביעה חזרה בה מהאישום באותו תיק והוא נסגר.

עוד ציין כי כך ארע לגבי כתב אישום נוסף בו הנאשמת סילקה את החוב לביטוח הלאומי. לגבי שניים נוספים שלא סילקו את החוב לביטוח הלאומי, הסתיים ההליך בהסכמת התביעה באי הרשעה ובשל"צ.

לטעמו של ב"כ הנאשמת, אם כך הם פני הדברים לגבי אותם נאשמים, מקל וחומר לגבי הנאשמת דנן, שעניינה מתאים הרבה יותר להלכות לפיהן יש לבטל את ההרשעה.

בטיעונו אלה הסתמך ב"כ הנאשמת על אסופת פסיקה שהוצגה לביהמ"ש.

מתסקיר שירות המבחן של הנאשמת עולה כי הנאשמת נשואה ואם לשלושה ילדים, מנהלת אורח חיים חרדי, עובדת כמנהלת חשבונות במשרד רואה חשבון כחלק מהתמחות בעתיד כרואת חשבון.

הנאשמת סיפרה כי אינה מספרת להוריה על ההליך המשפטי על מנת שלא לגרום להם צער וכי מעורבותה במעשים נוגדת את הערכים והנורמות עליהם גדלה וחונכה. ניתן היה להבין מדבריה כי רב הנסתר על הגלוי בכל הנוגע לחלקם של אחותה וגיסה בעבירות.

הנאשמת נטלה אחריות פורמלית על העבירה, אך אינה ערה באופן נדרש לחומרת מעשיה ולנזק שבהם וחזרה על טענותיה כי אינה רואה פגיעה מאחר שאין קורבן אנושי למעשים. היא סיפרה כי בתקופה הרלבנטית חיו היא ובעלה בדוחק ונעדרו מקורות הכנסה כלשהם. קרוב משפחה פנה אליה והציע לה מקור הכנסה חד פעמי והיא שהיתה לאחר לידה ראשונה וטרודה בבעיות פרנסה, הושפעה ממנו לעבור את העבירה. היא השליכה את האחריות למעשיה על קרוב משפחה זה וכן הדגישה את גילה הצעיר באותה תקופה וציינה כי התנהלותה אז אופיינית בחוסר שיקול דעת וקושי לבחון את תוצאות מעשיה בטווח הרחוק.

שירות המבחן התרשם כי על אף קשייה של הנאשמת להפנים את חומרת מעשיה, היא מצרה על אופן התנהגותה. אולם משהוצע לה טיפול, ציינה כי כעת היא מצוייה במקום אחר בחייה והפיקה את הלקחים

הנדרשים ואינה מעוניינת בסיוע מקצועי.

היא הביעה חשש כי הרשעה בדין תוביל לפיטוריה ותמנע אפשרויות העסקה בעתיד בתחום עיסוקה.

שירות המבחן התרשם מתפקודה היציב והתקין של הנאשמת במסגרות השונות לאורך כל חייה. התנהלותה במעשה העבירה היא על רקע התנהלותה ההשרדותית. יחד עם זאת, גם כיום מתקשה להכיר בפגיעה ובנזק.

שירות המבחן התלבט באשר לשאלת אי ההרשעה וציין כי מדובר במעשה עבירה יחיד וכי מאז לא הסתבכה עוד הנאשמת. היא סיימה לימודי מקצוע ומצוייה כעת בשלב אחרון מעשי לקראת קבלת תעודה שתאפשר לה להתפרנס בעתיד ולפיכך ועל אף הבנת חומרת העבירה, המליץ שירות המבחן על ביטול ההרשעה. שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע, בין היתר, בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

נזק קונקרטי ממשי יכול להגרם לנאשמת בשל הרשעתה בדין בשל סיום לימודיה והתמחותה הקרובה בראיית חשבון ורצונה לעסוק בעתיד במקצוע זה.

מאחר שמדובר על פי הלכת כתב לעיל בשני מבחנים מצטברים זה לזה, נשאלה השאלה האם על המבחן הראשון עונה עניינה של הנאשמת.

התלבטתי בענין זה, שכן מדובר במרמה של הביטוח הלאומי במעשה מתוכנן ומתוחכם, תוך שימוש במסמכים מזוייפים ואף בקבלת סכום כסף ניכר כתוצאה ממעשים אלה.

אין חולק כי יש למגר תופעות מעין אלה ולהרתיע עבריינים מלבצע עבירות מעין אלה.

ואולם - אם החלטתי סוף דבר לקבל את המלצות שירות המבחן באשר לביטול הרשעתה של הנאשמת היה זה מטעמים של אחידות.

ב-ת.פ. 28523/05/15 וב-ת.פ. 28596/05/15 נדון עניינם של נאשמים אשר הצהירו לביטוח הלאומי כי

עבדו במאפיה נשוא כתב אישום זה על מנת לקבל מענק עבודה מועדפת לאחר שחרורם משירות צבאי, הגם שמעודם לא הועסקו במאפיה זו.

בהסכמת התביעה ולאחר קבלת תסקיר שירות מבחן הסתיים עניינם בלא הרשעה ובהטלת צו של"צ.

גם אם קיימת אבחנה מסויימת בין עניינה של נאשמת זו לנאשמים האחרים הנזכרים לעיל, אין אבחנה זו מגיעה עד כדי כך שיש להביא להבדל כה ניכר בצעדים הננקטים כלפיהם, עד כי היא תורשע בדינה בעוד עניינם יסתיים בלא הרשעה, כאשר מוכח שעתידה יכול להפגע באופן משמעותי מהרשעתה.

עוד יש לזכור כי מדובר בעבירה משנת 2012, עברה של הנאשמת נקי לחלוטין טרם העבירה ולאחריה וכי הנאשמת הסדירה חובותיה עם הביטוח הלאומי.

ומשכך - אני מורה על ביטול ההרשעה בעניינה של הנאשמת.

אני מטילה על הנאשמת צו של"צ בהיקף של 200 שעות כהמלצת שירות המבחן בתסקירו.

עותק ההחלטה יועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשע"ז, 22 פברואר 2017, במעמד הצדדים.